

உ
கடவுள் துணை.

சுப்பிரமண்யசுவாமிபேரில்

சரஹணபவா நந்தமாவஸ.

திருப்போரூர்
டி. கோபால் நாயகர்

அவர்களாற்றமது
மதராஸ், என். சி.

கோள்டன் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1914.

17-18 காளத்தியப்ப முதலிவீதி மதராஸ் என். சி.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்பேரில்

சரஹணபவாநந்தமாஸ.

காப்பு.

முப்பொருளாகியொன்றாய் முடிந்திடுஞ்சோதியான
அப்பனுக்குபதேசித்த அருமுகக்கடவுளென்னுந்
தற்பரானந்தகந்த சாயிசற்குருவைப்பாட
எப்பொருள்தனக்கும்வல்லோ னிணையடிகாப்பதாமே.

பதிகம்.

ஆதியாமூலக் கணேசனடிபோற்றியே
ய்யன்மால்தனைப்பணிந்து
அக்கினியகைத் ருத்திரமூர்த்தியை
யன்புடன்போற்றிசெய்து
நீதியாய்வாளு மயேஸ்பரன்பொன்னடியை
நேசமாய்த்தெண்டனிட்டு
நெத்திநடுமத்திதனி லாக்கினையின்வட்டத்தில்
நிர்மலசதாசிவத்தின்
பாதமலர்போற்றி அம் புரவெளியிலொளியான
பரவிந்துனாதமதனை
பாங்குடன்போற்றிப் பணிந்தடுமையான
பரப்பிர்மவேலர்பதமே

தாதரவெனுந்தொழுவே னையனேமோனமருள்
தரவேண்டுமிது சமையமே

சரஹணபவாநந்த வரமருளவேகந்த
சாமியாய் வந்தகுருவே.

(க)

சித்தாபுகழ்தென்பரங் குன்றமகில்வாசனே
தெய்வானைமணநேசனே

சென்னியோராறுபுகழ் பன்னிருகைவேலனே
தேவர்கட்கனுகூலனே

முத்தர்புகழ்மெஞ்ஞான முத்திக்கிவித்தான
முருகனேதிருமருகனே

முதண்டகூடமு கடாய்நின்றகுமரகுரு
மூர்த்தியேகார்த்திகேயா

சுத்தர்புகழ்பொற்கடம் பணியுமணிமார்பனே
துய்யவெண்ணீத்தமெய்யனே

துரியங்கடந்து அம் பரவெளியிலொளியாய்த்
துலங்கும்பரப்பிரம்மே

சுத்தரிஷியோர்புகழு முத்தனேமோனமருள்
தரவேண்டுமிது சமையமே

சரஹணபவானந்த வரமருளவேகந்த
சாமியாய் வந்தகுருவே.

(உ)

மறைனாலுமோலநிட்டறியாதபிரம்மெனு
மாசற்றஞானஅதிதா

மாலயந்தேடியுங் காணாதசிவனுக்கு
மவுனகுருவானநாதா

குறையொன்றிலாமலே ரிறைவாகயெங்கினுங்

சரஹணபவாநந்தமாலே.

குடிகொண்டிருந்தகந்தா
 கொம்பு துனிமேலம் பரத்தினிற்சம்புவின
 கூடநடனம்புரிந்த
 பறைவாலையருள்பெத்த துரைசீலமுத்தனெ
 பன்னிருகாச்சித்தனே
 பாலனுதடுமையான் காலன்றனக்குமே
 பயந்துன்னைவந்தடைந்தேன்
 தறையீதினென்னே தற்காத்துமோனமருள்
 தரவேண்டுமிது சமையமே
 சரஹணபவாநந்த வரமருளவேகந்த
 சாமியாய் வந்தகுருவே. (ந)
 ஆணந்தவாசிமயி லேறிவினையாடிவரும்
 அருமுகக்கடவுளுந்தன்
 அருளிணைண்டபசி ரண்டமும்விளங்கிடுவ
 தன்றிவேரொன்றுமிலையே
 மோனந்தமானகுரு முத்திக்கிவித்தாக
 மூலத்திலாதாரமாய்
 முச்சுடருமாகியே அச்சுடருமொன்றாய்
 முடிந்தவேதாந்தமென்னும்
 ஊனந்தமானபர வெளியிலொளியாய்நின்ற
 மாசிலா ஞானமூர்த்தி
 மலரடியேகெதியென்று நிலவரமாய்நம்பினேன்
 வன்பிறவிமாற்றுதற்கு
 தானந்தமாயெனீ தற்காத்துமோனமருள்
 தரவேண்டுமிது சமையமே

சரஹணயவாநந்த வரமருளவேகந்த

சாமியாய்வந்தகுருவே.

(ஈ)

வஞ்சியர்மயக்கத்தில் நஞ்சுண்டமீன்போல்

மயங்குமாபாவியெந்தன்

மனதரிவைவிட்டுப் பிரிந்தவுடனேயடுமை

வலையிலகப்பட்டமான்போல்

அஞ்சியேகவலைகுடி கொண்டு துன்பத்தினி

லழுந்திமிகவேமெலிந்து

அடிமையான்பட்டசள மறையவென்றாற்புஷியி

லாதிசேடனாசாகுமோ

விஞ்சைமுனிவோர்சித்தர் போற்றுமெய்ப்பாதனே

விமலனுக்கருள்போதனே

வேதஜேதாந்தனே நாதாந்ததீதனே

மெஞ்ஞானமூர்த்திரீயென்

சஞ்சலமகற்றியென் றனையரியமோனமருள்

தரவேண்டுமிதுசமையமே

சரஹணயவாநந்தவரமருளவேகந்த

சாமியாய்வந்தகுருவே.

(ஊ)

பதினாறுவயதுமுதலப் பாலபருவமாம்

பயன்றிவுதோன்றிடாதாம்

பக்குவமாய்ப்புழப்பத்தி னுன்குபென்றானபின்

பலநினவுசுகதுக்கமாம்

விதிவயதுநூரிலன் பதுவயதுசித்திரையில்

வீண்பாழதாய்ப்போகுமாம்

வேதநூல்பாற்காயுள் ளில்லைமெஞ்ஞானகுரு

மெல்லடியே பின்செல்லென்றும்
 மதிபெருகுதென்பொதுகை மாமுனிவரிப்படி
 வளுத்திரூப்பரிபாஷையில்
 வடிவேலெனக்குமெஞ் ஞானகுருநீயென்று
 மலரடியைவந்தடைந்தேன்
 சதிராகநடனமிடு பாதனேமோனமருள்
 தரவேண்டிமிதுசமையமே
 சரஹணபவாநந்த வரமருளவேகந்த
 சாமியாய்வந்தகுருவே (௬)
 ஆனாலுயெந்தனைப் போலவேமாபாவி
 யவனியிற்கண்டதில்லை
 அன்யாயமென்கொடுமை யாருடன்கூறுவேன்
 அறுமுகன்கேட்டருளுவாய்
 ஊனானகும்பிக்கி யிரைதேடியேவுண்
 டிரங்கிப்பின்னந்தமுறையே
 ஓயாமலேசரு கரிப்பதல்லாற்குளி
 ருடன்காயநேரமில்லையே
 கோனை குமரகுரு நாதனையெந்தனுட
 சும்பிய துதானிரம்பக்
 குதிகொண்டிவெளிபோர மதியென்ற அமுர்தங்
 குடித்துச்சுகித்திருக்க
 தானாவுணைத்தொழுவே னையனேமோனமருள்
 தரவேண்டிமிதுசசையமே
 சரஹணபவாநந்த வரமருளவேகந்த
 சாமியாய்வந்தகுருவே (௭)

திருவுள்ளமூர்த்தியுன தடுமையான்மித்த
 சென்மமெத்தனைகோடியோ
 தெய்வம்மின்னரு ளிரங்கினாலென்னுடைய
 சென்னமரணந்தீருமே
 கருவில்வளர்மூர்த்திநீ வள்ளும்புரமுமாய்
 காசினியெலாம்நிறைந்து
 ககனவெளியண்டபகி ரண்டமும்நிறைந்திடுங்
 கர்த்தனைரின்பத்தன்யான்
 சிருமையவகீர்த்தியெயும் வன்பிரவினோயால்
 திடுக்கிட்டிமிகநடுங்கி
 சிவசுப்பிரமண்யமே செதியென்றுபிறவினோய்
 தீரவுனைவந்தடைந்தேன்
 தருமகுருமூர்த்தியென் றனையரியமோனமருள்
 தரவேண்டுமிதுசமையமே
 சரஹணபவாநந்த வரமருளவேகந்த
 சாமியாய்வந்தகுருவே.

(அ)

அம்புவியிலுண்டான சீவவுயிர்யாவுமுனை
 யன்றிவேரொன்றுமில்லையே
 அவரவர்கள்செய்கின்ற கர்மங்களுக்குவுண்
 டானபலனைக்கொடுக்கும்
 தெம்புடையவல்லகுரு தேசிகநீயாகையால்
 சென்னமெனப்பிரவிதீர
 சித்தமதுகந்திடக் கொத்தடுமையாகநின்
 றிருவடிபை வந்தடைந்தேன்
 உம்பர்பணிபார்தனை அம்புமிதுபோதனை

ஒம்நமசிவாயகுருவே
 உனைவந்தடைந்தடுமை சென்னமாணந்தனை
 வொளிக்கும்படிக்கெனக்கு
 தம்பமெனடுவணையில் மனம்நிற்கமோனமருள்
 தரவேண்டுமிதுசமையமே
 சரஹணபவாநந்த வரமருளவேகந்த
 சாமியாய்வந்தகுருவே. (கூ)

சித்தருடனே முனிவர் மெத்தவாளும்பரம
 தேசமாஞ்சுதரகிரியில்
 சின்மயமேதானான சட்டைமுனியாருடைய
 சீஷர்கந்தரநகர்தனில்
 சுத்தமுடனேவளா சாலிமாரிஷிகுலந்
 துலங்கவே உதித்தெளுந்து
 சுப்பிரமண்பக்கடவுள் பொற்பாதவிந்தமே
 துணையென்று வருதிகொண்ட
 உத்தமனும்வைகுண்ட ராமதாசன்வாலே
 உத்தண்டர்வேலர்மீதில்
 ஒங்கும்புசுழ்சரஹண பவாநந்தமாலையா
 யுரைசெய்தேன்வானியருளால்
 சுத்தியமாய்நின்னடுமை முத்திபெரமோனமருள்
 தரவேண்டுமிதுசமையமே
 சரஹணபவாநந்த வரமருளவேகந்த
 சாமியாய்வந்தகுருவே. (ய)

முற்றிற்று.